საქართველოს
ეროვნული
ბიბლიოთეკა

საქართველოს რესპუბლიკა

გამოდის 1990 წლის დეკემბრიდან. № 73 (2186) პარასკევი, 19 აპრილი, 1996 წელი. ფასი 30, თბილისის გარეთ 35 თეთრი.

საქართველოს კანონი

„საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ“ საქართველოს კანონში ცვლილებებისა და დამატებების შეტანის თაობაზე

საქართველოს პარლამენტი ადგენს:

მუხლი 1. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ საქართველოს 1996 წლის 31 იანვრის საქართველოს კანონში შემდეგი ცვლილებები და დამატებები:

1. მე-7 მუხლის მე-2 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 7. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრი არ უნდა იყოს საქართველოს მოქალაქე 35 წლის ასაკამდე, თუ მას საქართველოში ეწოდება განსაკუთრებული დამსახურება.“

2. მე-7 მუხლის მე-3 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრობა შეუთავსებელია საქართველოს პარლამენტის, საქართველოს პრეზიდენტის, პარლამენტში კანდიდატის პრეზიდენტად წარდგენის, საქართველოს მთავრობის, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის, საქართველოს პროკურორის, ადვოკატის, ნოტარიუსის, აგრეთვე სხვა ანაზღაურებადი საქმიანობის, გარდა პედაგოგიური, სამეცნიერო და შემოქმედებითი საქმიანობისა.“

3. მე-8 მუხლის მე-2 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის უფლებამოსილების ვადა ათი წელია.“

4. მე-8 მუხლის მე-3 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის უფლებამოსილება წყდება, თუ ის ამ თანამდებობაზე ორჯერ იქნა არჩეული.“

5. მე-8 მუხლის მე-4 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის უფლებამოსილება ვადის გასვლამდე შეწყდება, თუ ის ამ თანამდებობაზე ორჯერ იქნა არჩეული.“

6. მე-9 მუხლის მე-2 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

7. მე-9 მუხლის მე-3 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

8. მე-9 მუხლის მე-4 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

9. მე-9 მუხლის მე-5 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

10. მე-9 მუხლის მე-6 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

11. მე-9 მუხლის მე-7 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

12. მე-9 მუხლის მე-8 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

13. მე-9 მუხლის მე-9 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

14. მე-9 მუხლის მე-10 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

15. მე-9 მუხლის მე-11 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

16. მე-9 მუხლის მე-12 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

17. მე-9 მუხლის მე-13 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

18. მე-9 მუხლის მე-14 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

19. მე-9 მუხლის მე-15 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

20. მე-9 მუხლის მე-16 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

21. მე-9 მუხლის მე-17 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

22. მე-9 მუხლის მე-18 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

23. მე-9 მუხლის მე-19 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

24. მე-9 მუხლის მე-20 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

25. მე-9 მუხლის მე-21 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

26. მე-9 მუხლის მე-22 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

27. მე-9 მუხლის მე-23 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

28. მე-9 მუხლის მე-24 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

29. მე-9 მუხლის მე-25 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

30. მე-9 მუხლის მე-26 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

31. მე-9 მუხლის მე-27 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

32. მე-9 მუხლის მე-28 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

33. მე-9 მუხლის მე-29 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

34. მე-9 მუხლის მე-30 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

35. მე-9 მუხლის მე-31 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

36. მე-9 მუხლის მე-32 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

37. მე-9 მუხლის მე-33 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

38. მე-9 მუხლის მე-34 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

39. მე-9 მუხლის მე-35 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

40. მე-9 მუხლის მე-36 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

41. მე-9 მუხლის მე-37 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

42. მე-9 მუხლის მე-38 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

43. მე-9 მუხლის მე-39 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

44. მე-9 მუხლის მე-40 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

45. მე-9 მუხლის მე-41 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

46. მე-9 მუხლის მე-42 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

47. მე-9 მუხლის მე-43 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

48. მე-9 მუხლის მე-44 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

49. მე-9 მუხლის მე-45 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

50. მე-9 მუხლის მე-46 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

51. მე-9 მუხლის მე-47 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

52. მე-9 მუხლის მე-48 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

53. მე-9 მუხლის მე-49 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

54. მე-9 მუხლის მე-50 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

55. მე-9 მუხლის მე-51 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

56. მე-9 მუხლის მე-52 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

57. მე-9 მუხლის მე-53 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

58. მე-9 მუხლის მე-54 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

59. მე-9 მუხლის მე-55 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

60. მე-9 მუხლის მე-56 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

61. მე-9 მუხლის მე-57 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

62. მე-9 მუხლის მე-58 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

63. მე-9 მუხლის მე-59 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

64. მე-9 მუხლის მე-60 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

65. მე-9 მუხლის მე-61 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

66. მე-9 მუხლის მე-62 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

67. მე-9 მუხლის მე-63 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

68. მე-9 მუხლის მე-64 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

69. მე-9 მუხლის მე-65 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

70. მე-9 მუხლის მე-66 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

71. მე-9 მუხლის მე-67 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

72. მე-9 მუხლის მე-68 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

73. მე-9 მუხლის მე-69 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

74. მე-9 მუხლის მე-70 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

75. მე-9 მუხლის მე-71 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

76. მე-9 მუხლის მე-72 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

77. მე-9 მუხლის მე-73 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

78. მე-9 მუხლის მე-74 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

79. მე-9 მუხლის მე-75 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

80. მე-9 მუხლის მე-76 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

81. მე-9 მუხლის მე-77 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

82. მე-9 მუხლის მე-78 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

83. მე-9 მუხლის მე-79 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

84. მე-9 მუხლის მე-80 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

85. მე-9 მუხლის მე-81 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

86. მე-9 მუხლის მე-82 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

87. მე-9 მუხლის მე-83 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

88. მე-9 მუხლის მე-84 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

89. მე-9 მუხლის მე-85 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

90. მე-9 მუხლის მე-86 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

91. მე-9 მუხლის მე-87 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

92. მე-9 მუხლის მე-88 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

93. მე-9 მუხლის მე-89 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

94. მე-9 მუხლის მე-90 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

95. მე-9 მუხლის მე-91 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

96. მე-9 მუხლის მე-92 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

97. მე-9 მუხლის მე-93 პუნქტის პირველი წინადადება ჩამოყალიბდეს შემდეგი სახით: „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის ხელშეუხებლობა ვრცელდება მხოლოდ ისეთ ქმედებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მისი უფლებამოსილების განხორციელებასთან.“

98. მე-9 მუხლის მე-94 პუნქტის პირველი წინადადება

საქართველოს პარლამენტის დადგენილება

„საკონსტიტუციო საპარლამენტარიზმის შესახებ" საქართველოს კანონის ამოქმედების თაობაზე

საქართველოს პარლამენტი **ადგენს:**

საქართველოს კანონი „საკონსტიტუციო საპარლამენტარიზმის შესახებ" ამოქმედდეს 1996 წლის 15 მარტიდან.

პარლამენტის თავმჯდომარე
ზურაბ ჟვანია.

საქართველოს კანონი „საკონსტიტუციო საპარლამენტარიზმის შესახებ"

თავი I. საკონსტიტუციო სამართალწარმოების პრინციპები

მუხლი 1.

1. საკონსტიტუციო სამართალწარმოება ხორციელდება კონსტიტუციის და სასამართლოს წესნაკი მხარეთა თანასწორობისა და შეჯიბრებითობის საფუძველზე.

2. „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" საქართველოს კანონის 33-ე, 34-ე, 35-ე, 36-ე 37-ე, 38-ე, 39-, 39-1, 40, 41-ე მუხლების პირველ ნაწილებში და 42-ე მუხლში მოხსენიებული პირები და ორგანოები თანაბრად სარგებლობენ უშუალოდ მათთვის საკონსტიტუციო სასამართლოს.

3. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებით და შესაძლებლობებით დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მოთხოვნები, მოსაზრებები და დასაბუთებები.

მუხლი 2.

1. საკონსტიტუციო სასამართლო სარგებლობს ღია სხდომების უფლებით.

2. საკონსტიტუციო სასამართლოს სხდომაზე ან მხარეთა შეამდგომლობით სახელმწიფო, პირადი, პროფესიული, კომერციული საიდუმლოების დაცვის მიზნით საკონსტიტუციო სასამართლოს სხდომის ნაწილი დახურულ რეჟიმში ტარდება. აღნიშნული საკითხის შემთხვევაში, დახურულ სხდომაზე შეიძლება დაესწრონ მოწვეული, ექსპერტები და თარჯიმნები. მხარეთა შეამდგომლობით საკონსტიტუციო სასამართლოს შეუძლია დაბრუნოს სხდომაზე დასწრების უფლება ზემოაღნიშნული პირებისაგან.

3. გამონაკლისის სახით, დახურულ სხდომაზე გაბრალეულს შესაძლებლობა ეძლევა პირადად მიიღოს მონაწილეობა საკონსტიტუციო სასამართლოს სხდომაში.

4. სასამართლო სხდომაზე არ დაიშვება პირი, რომელსაც არ შესრულებია 16 წელი, თუ ის არ არის მოწვეული, ასევე — შეიარაღებული პირი, გარდა იმ პირებისა, რომლებიც საკონსტიტუციო სასამართლოს ცალკეულ დავებებთან მხილოდ საკონსტიტუციო სასამართლოს წესდებით დადგენილ შემთხვევებში წარმოდგებიან.

5. სასამართლო სხდომაზე რადიო, ტელე, ვიდეო თუ ფოტო ჩაწერებების გაკეთება დასაშვებია მხოლოდ კონკრეტული საქმის განხილველად სასამართლოს თანხმობით.

მუხლი 3.

საკონსტიტუციო სასამართლოში სამართალწარმოება ხორციელდება ქართულ ენაზე. სასამართლო კალდებულია მიუჩინოს თარჯიმანი პროცესის იმ მონაწილეს, რომელიც ვერ ფლობს სამართალწარმოების ენას.

მუხლი 4.

1. საქმეზე გადაწყვეტილების მიღების უფლება აქვთ ამ საქმის განხილვაში უშუალოდ მონაწილე მოსამართლეებს, თუ რომელიმე მოსამართლე შეიცვალა, საქმის განხილვა თავიდან იწყება.

2. საქმის განხილვაში მონაწილე რომელიმე მოსამართლის ჩამოცილება არ აბრკოლებს საქმის შემდგომ განხილვას, თუ დარჩენილთა ოდენობა ქმნის მოსამართლეთა კვორუმს.

მუხლი 5.

სასამართლო სხდომა ტარდება ზეპირად. სასამართლო კალდებულია კანონით დადგენილი წესით მოისმინოს სამართალწარმოებაში მონაწილეთა განმარტებები და სიტყვები, მოწვეული ექსპერტისა და სპეციალისტის ჩვენებები, გამოკვეთოს საქმეში არსებული და პროცესის მონაწილეთა მიერ წარმოდგენილი წერილობითი მტკიცებულებები.

მუხლი 6.

1. სასამართლო სხდომა, ასევე მოსამართლეთა თათბირი სამუშაო დღის განმავლობაში შეუწყვეტლად მიმდინარეობს.

2. სასამართლო უფლებამოსილია გადადოს ან შეაჩეროს საქმის განხილვა, თუ აუცილებელია დამატებით მოწვეულ და სპეციალისტთა გამოძახება, ექსპერტიზა, დამატებითი მტკიცებულებების გამოთხოვა, ასევე საქმის განხილვის დამაბრკოლებელ სხვა გარემოებათა აცილება, საქმის განხილვა გრძელდება მისი შეჩერების მომენტიდანვე.

3. საქმის განხილვა ყველა შემთხვევაში უნდა დასრულდეს „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" საქართველოს კანონის 42-ე მუხლით დადგენილ ვადაში, ამ ვადაში არ შედის საქმის განხილვის მოსპობისათვის ან საქმით დადგენილი ვადის გაგრძელება.

4. საქმის განხილვაში მონაწილე საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრს უფლება აქვს აჭქა მონაწილეობა მიიღოს სხვა საქმის განხილვაში დადგენილი ან შეჩერებული საქმის განხილვის დასრულებამდე.

მუხლი 7

1. სასამართლო გადაწყვეტილებას იღებს სათათბირო ოთახში ღია ხმების უმრავლესობით. თათბირისა და გადაწყვეტილების მიღების დროს სათათბირო ოთახში უნდა იმყოფებოდნენ მხოლოდ ის მოსამართლეები, რომლებიც მონაწილეობდნენ ამ საქმის განხილვაში.

2. საქმის განხილვაში მონაწილე მოსამართლეს უფლება არა აქვს თავი შეიკავოს ხმის მიცემისაგან.

3. საქმის განხილვაში მონაწილე საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრს უფლება აქვს გადაწყვეტილებას მიღებისას ჰქონდეს განსხვავებული აზრი, რაც გამოსცემული წერილობითი ფორმით.

4. საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის განსხვავებული აზრი თან ერთვის საკონსტიტუციო სასამართლოს სხდომის ოქმს და აღებოდის მოთხოვნით საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებასთან ერთად ქვეყნდება პრესაში.

5. საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავებული აზრით ერთად სრული სახით ქვეყნდება საკონსტიტუციო სასამართლოს ოფიციალურ ბიულეტენ ოფიციალურ ბიულეტენში.

მუხლი 8.

1. არავის აქვს უფლება საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის მოსთხოვოს ანგარიში ან განმარტება კონკრეტულ საქმეზე.

2. საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრს უფლება არა აქვს:

ა) საქმის განხილვის დაწყებამდე, ადრეც საკონსტიტუციო სხდომის გარეშე, გამოთქვას მოსაზრებები ან მიიცეს ვინმეს კონსულტაცია განსახილველი კანონების ან სხვა აქტების კონსტიტუციასთან შესაბამისობის შესახებ;

ბ) გააქვეყნოს საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ გადაწყვეტილების მიღებასთან დაკავშირებით თათბირის ან საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრის მიერ კენჭისყრისას დაყენებული პოზიცია.

მუხლი 9.

საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ კოლეგიური პრინციპით საქმის განხილვისა და გადაწყვეტის წესი დადგენილია „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" საქართველოს კანონის 44-ე და 45-ე მუხლებით.

თავი II. განსჯადობა და საკონსტიტუციო სამართალწარმოების მონაწილენი

მუხლი 10.

1. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს განსჯადია „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" საქართველოს კანონის 32-ე მუხლით პირველ ნაწილში ჩამოთვლილი საკითხები.

2. საკონსტიტუციო სასამართლოს პლენუმისა და კოლეგიის განსჯადი საკითხები გამოჯერითია „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" საქართველოს კანონის 21-ე მუხლის პირველი და მეორე ნაწილებით.

მუხლი 11.

1. საკონსტიტუციო სასამართლოს უფლება არა აქვს იმსჯელოს მხოლოდ კანონის ან სხვა ნორმატიული აქტის კონსტიტუციასთან შესაბამისობაზე, თუ მოსარჩელე მხარეები ითხოვენ კანონის ან სხვა ნორმატიული აქტის მთლიანად ან ნაწილობრივ (დებულებების) არაკონსტიტუციურად ცნობას.

2. თუ მოსარჩელე ან წარდგინების ავტორი ითხოვს რამდენიმე საკითხის გადაწყვეტას, რომელთა ნაწილი საკონსტიტუციო სასამართლოს განსჯადია, ხოლო ნაწილი ხელისუფლების სხვა ორგანოთა კომპეტენციას განეკუთვნება, საკონსტიტუციო სასამართლო განსჯადად მხოლოდ საკონსტიტუციო სასამართლოს განსჯადობის საკითხებს.

მუხლი 12.

1. საკონსტიტუციო სამართალწარმოების მონაწილეებია არიან:

ა) მხარეები — პირები და ორგანოები, რომელნიც „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" კანონის 33-ე, 34-ე, 35-ე, 36-ე, 37-ე, 38-ე, 39-ე და 39-ე მუხლების შესაბამისად ითვლებიან მოსარჩელეებად ან მოპასუხეებად;

ბ) მხარეთა წარმომადგენლები — ხელისი აღმჭურველი პირები, რომელნიც მხარეთა მიერ უფლებამოსილების გადაცემა ფორმდება სამოქალაქო სამართლის შესაბამისად, თუ ისინი საკონსტიტუციო სასამართლოს მიმართაც წესრიგდებიან განსაკუთრებული წესით;

გ) მხარეთა ინტერესების დამცველნი — ადვოკატები ან უმაღლესი იურიდიული განათლების მქონე სხვა პირები, რომელნიც საქართველოსმოქალაქენი არიან და მხარეთათვის ან მათ წარმომადგენლებთან ერთად.

2. „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" საქართველოს კანონის 39-ე მუხლის „ი" პუნქტითა და 39-20 მუხლით გათვალისწინებული საკითხებზე საკონსტიტუციო სასამართლოში მხარეთა შეამდგომლობის საფუძველზე საკონსტიტუციო სასამართლო განიხილავს მხარეთა შეამდგომლობით დადგენილ ვადაში მოსარჩელეთა მიერ წარმოდგენილ საკითხებს.

3. „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" საქართველოს კანონის 39-19 მუხლის „ი" პუნქტით გათვალისწინებულ საკითხებზე საკონსტიტუციო სასამართლოში მხარეთა შეამდგომლობის საფუძველზე საკონსტიტუციო სასამართლო განიხილავს მხარეთა შეამდგომლობით დადგენილ ვადაში მოსარჩელეთა მიერ წარმოდგენილ საკითხებს.

4. მოსარჩელეთა უფლება აქვს შეცვალოს თავდაპირველი მოთხოვნის საგანი და საფუძველი, გაზარდოს ან შეამციროს მოთხოვნის მოცულობა, უარი თქვას სასარჩელო მოთხოვნაზე. სასარჩელო მოთხოვნაზე უარის თქმა, აგრეთვე, სქმის განხილვის მოპასუხესთან მორიგების სავარაუდო პირობებზე განხილვაც არ იწვევს საკონსტიტუციო სასამართლოში საქმის შეწყვეტას.

5. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოში შესაბამისად საქართველოს კანონის 39-19 მუხლის „თ" პუნქტით გათვალისწინებულ საკითხზე საკონსტიტუციო სასამართლოში მხარეთა შეამდგომლობის საფუძველზე საკონსტიტუციო სასამართლო განიხილავს მხარეთა შეამდგომლობით დადგენილ ვადაში მოსარჩელეთა მიერ წარმოდგენილ საკითხებს. აღნიშნულის შესახებ ინფორმაციას საკონსტიტუციო სასამართლოში მხარეთა შეამდგომლობის მიღებისთანავე ავრცელებს საკონსტიტუციო სასამართლოს პრესსამსახური.

6. მოსარჩელეთა უფლება აქვს შეცვალოს თავდაპირველი მოთხოვნის საგანი და საფუძველი, გაზარდოს ან შეამციროს მოთხოვნის მოცულობა, უარი თქვას სასარჩელო მოთხოვნაზე. სასარჩელო მოთხოვნაზე უარის თქმა, აგრეთვე, საქმის განხილვის მოპასუხესთან მორიგების სავარაუდო პირობებზე განხილვაც არ იწვევს საკონსტიტუციო სასამართლოში საქმის შეწყვეტას.

7. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოში შესაბამისად საქართველოს კანონის 39-19 მუხლის „თ" პუნქტით გათვალისწინებულ საკითხზე საკონსტიტუციო სასამართლოში მხარეთა შეამდგომლობის საფუძველზე საკონსტიტუციო სასამართლო განიხილავს მხარეთა შეამდგომლობით დადგენილ ვადაში მოსარჩელეთა მიერ წარმოდგენილ საკითხებს. აღნიშნულის შესახებ ინფორმაციას საკონსტიტუციო სასამართლოში მხარეთა შეამდგომლობის მიღებისთანავე ავრცელებს საკონსტიტუციო სასამართლოს პრესსამსახური.

8. საკონსტიტუციო სასამართლოში მოსარჩელეა მოვალენი არიან კეთილსინდისიერად გამოიყენონ თავიანთი უფლებები. სასამართლოს მიერ ბოროტად გამოყენების შემთხვევაში საკონსტიტუციო სასამართლოს შეუძლია, თუ ისინი საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ ჩვენების მიცემის ან ექსპერტიზის ჩატარების შეცნობით ცრუ ჩვენების მიცემის ან ექსპერტიზის ჩატარების პასუხისმგებლობის შესახებ გაფრთხილებული იყვნენ, დააკისროს მათ ხარჯების ანაზღაურება.

მუხლი 13.

საკონსტიტუციო სასამართლოში მოსარჩელეთა წარმომადგენლებად შეიძლება მიწვეულ იქნენ ადვოკატები და სხვა პირები, რომელთაც აქვთ უმაღლესი იურიდიული განათლება.

მუხლი 14.

საკონსტიტუციო სასამართლოში მოსარჩელეთა წარმომადგენლებად შეიძლება მიწვეულ იქნენ ადვოკატები და სხვა პირები, რომელთაც აქვთ უმაღლესი იურიდიული განათლება.

მუხლი 15.

1. საკონსტიტუციო სასამართლოში საქმის დაწყების საფუძველია საკონსტიტუციო სასამართლოს კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების შეტანა.

2. „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" კანონის 39-ე მუხლის „ი" პუნქტითა და 39-20 მუხლით გათვალისწინებული საკითხებზე საკონსტიტუციო სასამართლოში მხარეთა შეამდგომლობის საფუძველზე საკონსტიტუციო სასამართლო განიხილავს მხარეთა შეამდგომლობით დადგენილ ვადაში მოსარჩელეთა მიერ წარმოდგენილ საკითხებს, ხოლო დანარჩენ საკითხებზე — კონსტიტუციური სარჩელი.

მუხლი 16.

1. კონსტიტუციურ სარჩელში ან კონსტიტუციურ წარდგინებაში მითითებული უნდა იყოს:

ა) საკონსტიტუციო სასამართლოს დასახელება;

ბ) მოსარჩელის ან წარდგინების ავტორის, აგრეთვე მოპასუხეის დასახელება და მისამართი;

გ) სადავო აქტისა და მისი ვამოქვეყნების მუმდეთი ორგანოს დასახელება, ხარისხი სადავო აქტის სრული ტექსტით;

დ) მტკიცებულებები, რომლებიც მოსარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების ავტორის აზრით ადასტურებენ კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების საფუძვლიანობას;

ე) საკონსტიტუციო სასამართლოს დებულების, რეგლამენტის ან კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების ავტორის აზრით სხვა ნორმატიული აქტების, რომლებსაც მოსარჩელე ან კონსტიტუციური წარდგინების ავტორი ითხოვს საკონსტიტუციო სასამართლოსაგან ამ აქტების კონსტიტუციასთან შესაბამისობის შემოწმებას;

ვ) კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების დართული დოკუმენტების ჩამონათვალი, აგრეთვე ის პირთა სია და მისამართი, რომლებსაც მოსარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების ავტორის აზრით საკონსტიტუციო სასამართლოში საქმის განხილვისას უნდა იქნენ საკონსტიტუციო სასამართლოში.

2. კონსტიტუციურ სარჩელს ან კონსტიტუციურ წარდგინებას ორგანული კანონით დადგენილი ფორმით უნდა ერთოდეს:

ა) სადაო ნორმატიული აქტის ტექსტი;

ბ) მოსარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების ავტორის ვაზომილების ასლები საკონსტიტუციო სასამართლოში საქმის განხილვაში მონაწილე ყველა მოსამართლისათვის;

გ) სახელმწიფო ბაჟის გადახდის ქვითრის ან მოსარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების ავტორის განცხადება ბაჟისაგან გათავისუფლების შესახებ.

3. კონსტიტუციური სარჩელი ან კონსტიტუციური წარდგინება, თანდართული სამუშაო, შეიძლება ენეროს ნებისმიერ ენაზე.

მუხლი 17.

1. საკონსტიტუციო სასამართლოში შეტანილი კონსტიტუციური სარჩელი ან კონსტიტუციური წარდგინება საკონსტიტუციო სასამართლოს რეგალამენტით დადგენილი წესით გადაეცემა ერთერთ კოლეგიას საქმის განსახილველად მიღების შესახებ საკითხის გადასაწყვეტად.

2. კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების მიღებიდან 7 დღის ვადაში კოლეგია გადაწყვეტილებას გამოიტანს სხდომაზე განსილოს და გადაწყვიტოს კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების განსახილველად მიღების საკითხი.

3. კოლეგიის სქმეს მოახსენებს კოლეგიის ერთ-ერთი წევრი.

მუხლი 18.

კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინება განსახილველად არ მიიღება, თუ არ არსებობება ამ კანონის მე-16 მუხლით დადგენილი მოთხოვნების:

ა) ორგანო ან პირადათანი არ შეესაბამება ამ კანონის მე-16 მუხლით დადგენილ მოთხოვნებს;

ბ) შეტანილი არ არის უფლებამოსილი პირის ან ორგანოს (სუბიექტის) მიერ;

გ) მასში მითითებული საკითხი უკვე გადაწყვეტილია საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ;

დ) მასში მითითებული საკითხი არ არის გადაწყვეტილი საქართველოს კონსტიტუციით.

მუხლი 19.

ამ კანონის მე-18 მუხლის „ბ", „დ" და „ე" პუნქტებში აღნიშნული მოტივებით კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების განსახილველად მიუღებლობის თაობაზე განჩინებას და ამავე საფუძვლით კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების განსახილველად მიუღებლობის შესახებ განჩინებას კოლეგიის ნებისმიერი წევრი ან კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების ავტორი ან მისი წარმომადგენელი ან მოპასუხე ან მისი წარმომადგენელი ან ამ საქმეში მონაწილე სხვა პირი, რომელსაც ეს განჩინება შეეხება, ამ განჩინების გამოტანიდან 10 დღის ვადაში შეიძლება გაასაჩივრონ საკონსტიტუციო სასამართლოს პლენუმში. საჩივარი განიხილება საკონსტიტუციო სასამართლოს პლენუმის სხდომაზე, რომელზეც მოწვეულ უნდა იქნენ საჩივრის ავტორი, მოპასუხე, მათი წარმომადგენლები, ექსპერტები და სპეციალისტები. საჩივრის შეტანამ არ უნდა შეაჩეროს მისი განხილვა პლენუმის სხდომაზე.

მუხლი 20.

საკონსტიტუციო სასამართლოს პლენუმის სხდომაზე მოწვეულ ექსპერტთა და სპეციალისტთა დასკვნებს საკონსტიტუციო სასამართლოში წარადგენენ მხარეთა შეამდგომლობით ან საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ ჩვენების მიცემის ან ექსპერტიზის ჩატარების შესახებ გაფრთხილებული პირები. ექსპერტთა და სპეციალისტთა დასკვნებს საკონსტიტუციო სასამართლოში წარადგენენ მხარეთა შეამდგომლობით ან საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ ჩვენების მიცემის ან ექსპერტიზის ჩატარების შესახებ გაფრთხილებული პირები. თავმჯდომარე ავალებს აღრიცხვაზე აყვანილ ექსპერტსა და სპეციალისტს დასკვნის მომზადებას და მისთვის ვადის დადგენას. ექსპერტიზის ჩატარების შესახებ გაფრთხილებული პირი უფლებამოსილია ექსპერტიზის ჩატარების პროცესში მოითხოვოს დამატებითი მასალების წარდგენა, რომელიც აუცილებელია ექსპერტიზის ჩატარებისათვის.

მუხლი 21.

1. კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების განსახილველად მიღების შესახებ განჩინებაში უნდა იყოს:

ა) განჩინების მიღების დრო და ადგილი;

ბ) საკონსტიტუციო სასამართლოს დასახელება, შემადგენლობა და სხდომის მდივანი;

გ) საქმის განხილვის მონაწილეები და დავის საგანი;

დ) საკითხი, რომელზეც უნდა გამოიტანოს განჩინება;

ე) მტკიცება და საქართველოს კონსტიტუციის, აგრეთვე „საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ კანონისა" და ამ კანონის დებულებები (ნორმები), რომლებზე დაყრდნობითაც სასამართლომ მიიღო ან არ მიიღო განსახილველად კონსტიტუციური სარჩელი ან კონსტიტუციური წარდგინება;

ვ) საკონსტიტუციო სასამართლოს დადგენილება კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების განსახილველად მიღების ან მიუღებლობის შესახებ;

ზ) საქმის არსებითად განხილვის თარიღი, საქმის არსებითად განხილვა უნდა დაიწყოს არა უგვიანეს 3ე-15 დღისა განჩინების გამოტანის დღიდან;

თ) საქმის არსებითად განხილველად საკონსტიტუციო სასამართლოს დასახელება.

მუხლი 22.

საკონსტიტუციო სასამართლოს განჩინება გამოაქვს სათათბირო ოთახში ღია კენჭისყრით. სხდომის თავმჯდომარე განჩინებას აცხადებს სხდომის დაბოლოს.

მუხლი 23.

საკონსტიტუციო სასამართლოს განჩინება გამოქვეყნებული სხდომის შესახებ დღეს ოქმი ან განონის 34-ე მუხლით დადგენილი წესით.

თავი IV. საქმის არსებითად განხილვა და გადაწყვეტა

მუხლი 24.

1. საკონსტიტუციო სასამართლოს პლენუმი საქმეს არსებითად განიხილავს პლენუმის სხდომაზე, რომელსაც თავმჯდომარეობს საკონსტიტუციო სასამართლოს თავმჯდომარე ან მისი მოვალეობის შემსრულებელი.

2. პლენუმი უფლებამოსილია საქმე არსებითად განიხილოს და მიიღოს გადაწყვეტილება, თუ მის სხდომას ესწრება სულ ცოტა 6 წევრი.

3. საკონსტიტუციო სასამართლოს კოლეგია საქმეს არსებითად განიხილავს კოლეგიის სხდომაზე, რომელსაც თავმჯდომარეობს კოლეგიის თავმჯდომარე ან მისი მოვალეობის შემსრულებელი.

4. კოლეგია უფლებამოსილია საქმე არსებითად განიხილოს და გადაწყვიტოს, თუ მის სხდომას ესწრება სულ ცოტა 3 წევრი.

მუხლი 25.

1. საქმის არსებითად განხილვის დაწყებამდე სხდომის თავმჯდომარე:

ა) განსაზღვრავს საკონსტიტუციო სასამართლოს სხდომაზე და ადგილზე ექსპერტების, სპეციალისტების, მოწვეული პირების, მხარეთა წარმომადგენლების და სხვების დასწრების საკითხებს;

ბ) ამოწმებს მოსამართლეთა ვაცხადებს სხდომის ჩატარებისათვის საჭირო პირობების შესახებ;

გ) ანაწილებს მოსამართლეთა მოხსენებათა შორის;

დ) ადგენს საქმის განხილვის ვადებს;

ე) ადგენს საქმის განხილვის ვადებს;

ვ) ადგენს სხდომის წესრიგს;

ზ) ახდენს სხდომის ოქმის წარმოების ორგანიზებას;

თ) ასრულებს სხვა უფლებამოსილებებს, რომლებიც მინიჭებული აქვს საკონსტიტუციო სასამართლოს რეგლამენტით.

2. საქმის განხილვაში მონაწილე საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრს უფლება აქვს მოითხოვოს მოწვეული პირის ჩვენების მიცემა, ექსპერტიზის ჩატარება, სპეციალისტის დასკვნის წარდგენა.

3. სხდომის თავმჯდომარე უფლებამოსილია მხარეთა შეამდგომლობით ან საქმის განხილვაში მონაწილე საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრთა თხოვნით დაუშვას სხდომაზე მხარეთა, მოწვეთა, ექსპერტთა და სპეციალისტთაოვის მიცემული შეკითხვა.

მუხლი 27.

სასამართლო სხდომაზე წესრიგის დაცვისათვის მამაში ზომების გამოყენება, აგრეთვე წინააღმდეგ შემთხვევაში ულება ცნობების მიწოდება და ჩვენებაზე ვაფრთხილების თქმის ან წინასწარი ცრუ ჩვენების მიცემისათვის პასუხისმგებლობის დადება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით და სამართლებრივი დადგენილი წესით.

მუხლი 28.

საქმეში არსებული ყველა მტკიცებულების განხილვის შემდეგ სხდომაზე სასამართლო მოისმენს საქმის განხილვაში მონაწილე პირების ახსნა-განმარტებებს, ჩვენებებს, მოსაზრებებს, წარმოდგენილი და დასაშვები ხელმოწერილ საბუთებში მოსმენილ ახსნა-განმარტებებსა და ჩვენებებში შეიტანოს ცვლილებები და დამატებები. სხდომის თავმჯდომარე უფლებამოსილია საქმის განხილვის მონაწილეებს დაუსვას შეკითხვები.

მუხლი 29.

1. საქმის განხილვაში მონაწილე საკონსტიტუციო სასამართლოს წევრთა მიერ საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებაზე ან დასკვნაზე ხელმოწერის შემდეგ სხდომის თავმჯდომარე გადაწყვეტილებას ან დასკვნას აცხადებს სხდომის დარბაზში.

2. საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება და დასკვნა ცხადდება საჯაროდ.

მუხლი 30.

საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ან დასკვნა უნდა იყოს დასაბუთებული. გადაწყვეტილებას ან დასკვნას საკონსტიტუციო სასამართლო ხელს აწერენ მხოლოდ იმ მტკიცებულებებს, რომელთაც განხილული იქნა საკონსტიტუციო სასამართლოს სხდომაზე.

მუხლი 31.

საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება და დასკვნა შედგება შესავალი, აღწერილობითი, სამოტივაციო და სარეზოლუციო ნაწილებისაგან.

მუხლი 32.

1. საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებაში ან დასკვნის შესავალ ნაწილში აღინიშნება:

ა) საკონსტიტუციო სასამართლოს დასახელება;

ბ) გადაწყვეტილების ან დასკვნის გამოტანის თარიღი და ადგილი;

გ) სასამართლო შემადგენლობა და სხდომის მდივანი;

დ) საქმის განხილვის მონაწილეები და დავის საგანი;

ე) ავტორიზებით ნაწილში უნდა აღინიშნოს:

ე.ა) საკონსტიტუციო სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების ავტორის მოთხოვნა;

ე.ბ) საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ დადგენილი გარემოებანი;

ე.გ) მტკიცებულებანი, რომლებსაც ეფუძნება საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ან დასკვნა;

ე.დ) მოწვეული, რომლებიც საკონსტიტუციო სასამართლოს უამოძიებიან სხდომაზე;

ე.ე) საკონსტიტუციო სასამართლოს ნორმები (დებულებები), რომლებსაც შეესაბამება ან არ შეესაბამება სადავო აქტი;

ე.ვ) საკონსტიტუციო სასამართლოს „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" კანონის და ამ კანონის ნორმები, რომლებიც საკონსტიტუციო სასამართლომ ხელმძღვანელად გამოუყენებია გადაწყვეტილების ან დასკვნის მიღებისას.

4. სარეზოლუციო ნაწილი უნდა შეიცავდეს:

საკონსტიტუციო სასამართლოს დადგენილებას კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების მთლიანად ან ნაწილობრივ დაკმაყოფილების ან დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ;

გადაწყვეტილების ან დასკვნის სამართლებრივ შედეგებს.

მუხლი 33.

1. სამართლებრივ ნაწილში საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ძალაში შედის მისი სხდომაზე საჯაროდ გამოცხადების მომენტიდან.

საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ოფიციალურ ბეჭდვით ორგანოში 7 დღის ვადაში.

2. გადაწყვეტილების პირი ეგზემპლარი მხარეებს, ხოლო დანარჩენი ასლი — კონსტიტუციური სარჩელის ან კონსტიტუციური წარდგინების ავტორებსა და „საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს შესახებ" კანონის 19 მუხლის „ო" პუნქტში აღნიშნულ შესაბამის თანამდებობის პირებს.

3. გადაწყვეტილებისა და დასკვნების პირები აუცილებლად ეგზავნებიან საქართველოს პრეზიდენტს, საქართველოს პარლამენტსა და საქართველოს უზენაეს სასამართლოს.

მუხლი 34.

1. საკონსტიტუციო სასამართლოს სხდომის შესახებ დგება ოქმი, რომელსაც ხელს აწერს სქმის განმხილველი სასამართლოს სხდომის მდივანი.

2. სასამართლოს სხდომის ოქმში უნდა აღინიშნოს:

სასამართლოს სხდომის თარიღი და ადგილი;

სასამართლო სხდომაზე საკონსტიტუციო სასამართლოს მოსამართლეთა თანაღრი;

საკონსტიტუციო სასამართლოს დასახელება, საქმის განხილვაში მონაწილე ყველა მოსამართლის გვარები, ექსპერტების, სპეციალისტების და მოწვეული პირების ვინაობები;

საქმის განხილვის მონაწილეთა, მოწვეთა, ექსპერტთა, სპეციალისტთა და თარჯიმანთა გამოცხადების ან გამოუცხადებლობის მიზეზები;

საქმის განხილვის მონაწილეთა, მოწვეთა, ექსპერტთა, სპეციალისტთა და თარჯიმანთა ახსნა-განმარტებები;

ექსპერტიზის ჩატარების შესახებ გაფრთხილებული პირების ვინაობები;

ექსპერტიზის ჩატარების შესახებ გაფრთხილებული პირების ახსნა-განმარტებები;

საქმის განხილვაში მონაწილეთა, მოწვეთა, ექსპერტთა, სპეციალისტთა და თარჯიმანთა გაფრთხილების ფაქტი;

საქმის განხილვაში მონაწილეთა, მოწვეთა, ექსპერტთა, სპეციალისტთა და თარჯიმანთა ფიცის ტექსტი;

ფიცის დადების ფაქტი;

ცნობები საქმის განხილვის მონაწილეთა, მოწვეთა, ექსპერტთა, სპეციალისტთა და თარჯიმანთა განკარგულებაში არსებული მტკიცებულებების შესახებ;

მოწვეთა, ექსპერტთა და სპეციალისტთა ჩვენებები, საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ გამოქვეყნებული წერილობითი მტკიცებულებები;

საქმის განხილვის მონაწილეთა, მოწვეთა, ექსპერტთა და სპეციალისტთა ახსნა-განმარტებები;

საქმის განხილვის მონაწილეთა, მოწვეთა, ექსპერტთა და სპეციალისტთა მიერ დასმული შეკითხვები და მათზე პასუხ

საქართველოს პარლამენტში

განხილვა გაგრძელდება

...ი აპრილს პარლამენტის პლენარულ სხდომაზე მოისმინეს საქართველოს 1995 წლის სახელმწიფო კონტროლის პალატის ანგარიში, რომელიც ფინანსთა მინისტრმა დავით ქორიძემ წარმოადგინა. საქართველოს კონტროლის პალატის ანგარიში 1995 წლის ბიუჯეტის შესრულებაზე მთავრობის ანგარიშთან დაკავშირებით დეპუტატებს საკონტროლო პალატის თავმჯდომარის მოადგილე ვალერი ლორთქიფანიძე მოხსენებებით დაინტერესდნენ პარლამენტის საბიუჯეტო კომიტეტის მოსაზრებები დეპუტატებს წარმოდგენილი კომიტეტის თავმჯდომარე ზაზა სილოსანიძე, როგორც ცნობილია, ბიუჯეტის შესრულების ანალიზის დროს კონტროლის პალატის მუშაკებმა ბიუჯეტის მიერ გადასახდელი დაფარვებული 15 პროცენტი აღმოაჩინეს. ამასთან, ისინი ამბობენ, რომ ბიუჯეტის კანონის ცხრა მუხლით განსაზღვრული შემოსავლები შეუსრულებელია, ხოლო ხუთით განსაზღვრული ხარჯები ყველა დადასტურებულია. ანგარიშის დასკვნა ასეთია — მთავრობამ 1995 წლის ბიუჯეტის შესრულება ვერ მოახერხა 1995 წლის ბიუჯეტის შესრულების მთავრობის მიერ წარმოდგენილ ანგარიშში დამატებით ხარჯების გაწევის დროს, თუ რეზერვი მნიშვნელოვან ცვლილებებს ხარჯების დამტკიცებული სტრუქტურაში, მაგალითად, ხელისუფლების და მმართველობის ხარჯები საერთო საბიუჯეტო ხარჯში ასეთი ცვლილების შედეგად 4,8 პროცენტიდან 15 პროცენტამდე გაიზარდა. ცნობილია, ხარჯს სტრუქტურა გარკვეული ერთეული პოლიტიკის ასახავს. პარლამენტის მიერ განსაზღვრული ეკონომიური პოლიტიკის მიმართულებები, რომლებიც ბიუჯეტის კანონში აისახა, პარლამენტის თანხმობის გარეშე არ უნდა შეცვლილიყო, განსაკუთრებით პარლამენტის კომიტეტის თავმჯდომარეც.

ანგარიშე მთავრობის ანგარიშიდან და კონტროლის პალატის ანგარიშიდან ირკვევა, — თქვა ზაზა სილოსანიძე, — საბიუჯეტო ხარჯების უკანონო, მათ შორის არაპროზორია. ზუსტად ეს არღვევს ანგარიშვალდებულების პრინციპს. საპარლამენტო კომიტეტის მოსაზრებით, რომელიც ბიუჯეტის შესრულების ანგარიშის განხილვის დროს წარმოადგინა, მთავრობის ანგარიში 1995 წლის ბიუჯეტის შესრულების შესახებ, მიღებულ კანონთან შეუსაბამოა. ანგარიშში წარმოდგენილი ცვლილებები და ამ ცვლილებების მიზეზები ანგარიშვალდებულების პრინციპის დარღვევაა. ამ ანგარიშის საფუძველზე ბიუჯეტის შესრულების შესახებ კანონის პროექტის მომზადება შეუძლებელია.

პრემიერ-მინისტრის მოადგილე ვალერი ლორთქიფანიძე ანგარიშის ზოგიერთ დებულებას ეთანხმება, მაგრამ ბიუჯეტის შესრულების ანგარიშის ბევრ დებულებას ვერ იზიარებს. მისი აზრით, ანგარიშში ბიუჯეტის შესრულების ნეგატიური მხარეები ნაკლებად არის ასახული. ანგარიშში ნათქვამია, რომ ბიუჯეტის ზოგიერთი ხარჯი ბიუჯეტით გათვალისწინებულ ოდენობაზე მეტად შესრულდა, მაგრამ ეს ხარჯები ბიუჯეტის მიხედვით ფინანსდებოდა. ანგარიშში ნათქვამია, რომ ბიუჯეტის ზოგიერთი ხარჯი ბიუჯეტით გათვალისწინებულ ოდენობაზე ნაკლებად შესრულდა, მაგრამ ეს ხარჯები ბიუჯეტის მიხედვით არ

ინტერვიუ

რატომ არ უნდა გვყავდნენ აკადემიკოსი იურისტები?

საბჭოთა დემოკრატიული ფედერაციული სისტემის ცნობიერების ფენომენალური ფორმა. ეს იყო ეროვნული ინტერნაციონალი.

ივანე ჯავახიშვილის სიტყვებია, მეცნიერ ჩვენი ისტორიკოსი შემთხვევით დაფასებულება ამ ფრაზის, რომ თვალსაზრისად დღეშიც ხომ ვხედავთ ერის ისტორიაში მოზომის ფორმებს, რომელიც ქართველ ერს სამართლის სფეროში გამოუყენებია ისტორიული მოვლენების ფონზე. ასეთ ფორმებს ეკუთვნის წინა საუკუნის ბოლოს ფედერალისტური იდეების პოპულარიზაცია, ასევე 1905 წლის 26 აგვისტოს კონსტიტუციური პროექტი, 1917 წლის 26 ივნისის ავტონომიის აქტი, 1921 წლის კონსტიტუციის ფედერალისტური ელემენტები.

ალბათ ზედმეტი არ იქნება, თუ ამ ფორმების ნუსხას დავუმატებთ 1921 წლის 16 ოქტომბრის ხელშეკრულებას საქართველოს დემოკრატიულ რესპუბლიკასა და რუსეთის ფედერაციულ რესპუბლიკას შორის, რომელიც ორ სახელმწიფოს შორის ურთიერთობის ფედერალისტურ ფორმას ადგენდა.

ამ ფორმების ანალიზი ცალკე საკითხია, ამჯერად ჩვენ მხოლოდ ერთ ფორმაზე შევჩერდებით, რომელიც ჩვენ ისტორიაში ყველაზე ხანგრძლივად არსებობდა. ეს ფორმა ეროვნული ინტერნაციონალია, ანუ ის, რასაც ივანე ჯავახიშვილი ეროვნული ინტერნაციონალის ცნობიერებას უწოდებდა.

ეროვნული ინტერნაციონალის ცნობიერების ფორმირების ისტორიული ფესვები ჯერ კიდევ ქართველ ერთა ეროვნული ინტერესების ერთიანობის ცნობიერებაში უნდა ვეძებოთ. ეს ცნობიერება ქართველ ერთა ეროვნული ინტერესების ერთიანობის ცნობიერებაში ვლინდებოდა. ეს ინტერესები